

ниятъ и Петъръ се готвѣлъ да събира плодетѣ на изнамѣрванието си. Какъ му дойде на ума бре!

И радвало се честитото момче, като си мислѣло, че не само той, ами цѣлиятъ бѣлгарски народъ ще се прослави съ неговото изнамѣрване. Ето на, бѣлгаритѣ закѣснѣли откъмъ знания, образование, земедѣлие, пѣтица, здравословни кѣщи, ама баримъ спечелили откъмъ здрави и хубави зѣби. Бѣлгарското име ще грѣмне по цѣлъ свѣтъ. Не е ли за чудене и маене, че се намѣри бѣлгаринъ да измисли такива здрави, желѣзни, не—чиличени зѣби, които могатъ да сдѣвкватъ всичко и да ядатъ като истинска машина.

И не само Петъръ Дянката, ами се радвали и съсѣдитѣ, и всички. Да! Всички европейци, съ разваленитѣ зѣби, ще трѣгнатъ къмъ Бѣлгария да търсятъ да си купятъ чиличени зѣби. Тѣй като си мислѣлъ Петъръ, тичалъ по улицитѣ, показвалъ изнамѣрването си, навивалъ бурмата, пускалъ го на земята, за да покаже, какъ зѣбитѣ ще работятъ. А тѣ — като започнатъ: скръцъ, скръцъ, скръцъ . . . 50 пѣти въ секундата. Когато умниятъ Петъръ трѣбвало да се храни, курдисвалъ съ ключето зѣбитѣ, па ги турялъ въ устата си. Тогава въ лѣвата рѣка се улавялъ за прѣчката на прозореца, а съ дѣсната слагалъ хлѣбъ, месо, картофи, орѣхи, лешници, бомбони . . . всичко, всичко . . . Държалъ се той съ лѣвата си рѣка за прозореца, защото знаете, кога работятъ зѣбитѣ, като всѣка машина, главата му се клати, люлѣе нагорѣ, надолѣ, напредъ, назадъ, та може да повлѣче господаря си на вѣнъ изъ вратата и да извърши по двора и улицата цѣло крѣгосвѣтско пѣтуване. . .

— Ами, кога не яде или кога спи, дѣ държи зѣ-